

عنوان مقاله:

نقش معماری پایدار در نظام شکل گیری عناصر متکثر شهری در جهت توسعه تفکر شهرسازی جدید

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی اسلامی و ترسیم سیمای شهری پایدار با گذر از معماری ایرانی- اسلامی و هویت گمشده آن (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

آرمین زرتاج - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

فریده گرمان - استاد یار دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

حسین زرتاج - دانشجوی دکتری عمران دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

نقش معماری پایدار در شکل گیری ساختار عناصر مختلف شهری به منظور ایجاد اکوتوریسم پایدار از اهداف اصلی این مقاله می باشد. درک این حقیقت که بقای پایدار انسان و محیط انسانی، وابسته به حفظ و تداوم تعادل جهان زیستی است و به تبع آن، پذیرش نقش و مسئولیت اخلاقی « سرپرستی » انسان بر منابع بوم شناختی، کنشی آگاهانه و هوشمندانه را در تنظیم رابطه محیط انسانی و محیط طبیعی می طلبد. رویکرد « معماری پایدار » در پاسخ به این آگاهی و ملاحظات رو به گسترش نسبت به پیامدهای فعالیت های انسانی بر محیط، به عنوان نگرشی بازبینی شده به معماری مطرح شده است. رشد بی رویه جمعیت، افزایش شهرنشینی و مصرف بیش از حد و غیرمسولانه انرژی های فسیلی، بهویژه در دهه های اخیر حیات شهرها را به عنوان بزرگترین مصرف کننده منابع طبیعی مورد تهدید جدی قرار داده است. از اینرو توجه به پایداری به یکی از مباحث مهم در ادبیات شهرسازی جهان بدل گشته است. همگام با رشد و توسعه تکنولوژیکی توجه به مفاهیم پایداری، توسعه پایدار، شهر پایدار، شهر اکولوژیک و طراحی هماهنگ با محیط زیست لازمه جوامع بشری عصر حاضر میباشد. توسعه شهری پایدار را میتوان به عنوان توسعه ای تعریف نمود که سلامت اجتماعی و اکولوژیکی بلند مدت شهرها را بهبودمی بخشد. چنین توسعه ای در شهرهای مختلف جهان با توجه به مسایل فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، کالبدی و زیبا شناختی آن روندی متفاوت داشته و همچنین در طول زمان دستخوش تغییرات میگردد. ویژگیهای به دست آمده از این پژوهش می تواند به منظور دستیابی به اصول و ضوابط طراحی همساز با اقلیم با شناخت نیازهای امروزی، راهگشای طراحی شهری به منظور ایجاد تفکر اکوتوریسم پایدار باشد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، عناصر شهری، شهرسازی جدید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/422144>

